

dit uit Kaat's eigen mond, bij haar negende examen, erg bezorgd voor haar! en om haar vrij van verdenking te houden, verzocht zij Kaat 's avonds op warm brood en chocolade. Nu was 't zeker ongelukkig dat de woning van vrouw Casteling zoo dicht bij de loopplaats lag, want daardoor was er veel aanleiding voor Kaat om ook eens te kijken bij het toenemend tumult en kon deze vriendelijke invitatie niet geheel de verdenking opheffen, die er na den 22sten Maart op haar rustte. En het was rumoerig in de Prinsenstraat. De jongens, door alle tijden een onmisbaar bestanddeel bij opstootjes, hadden ook nu de boomen tot hun observatiepost gekozen en uit de takken klonk het: »al buigen de takken in de Boom, al evenwel blijft Oranje schoon.» Dat ex-temporé-lied eischte applaus en het volk beantwoordde het met een daverend hoezee en Oranje boven. Nog altijd liet de wacht zich wachten. Onder de aanwezigen was ook een dronken sleper. Op Elzevier gebeten, omdat deze hem werk geweigerd had, daar hij een Oranjeklant was, stond hij op den afwezige te schelden: De d..... moet er van avond onder. Hij heit me op 8 Maart werk geweigerd, omdat ik Oranje droeg en zou men dat verdragen en zoo'n vorst niet mogen vereeren, daar hij ons van 't Spaansche juk ontrukkt en tot een vrij land gemaakt heeft!» Eindelijk is de compagnie bijeen. Luitenant van Zwyndrecht, met het commando belast, verzoekt de menigte met vriendelijke woorden ruimte te maken, maar 't helpt niet. Eén uit het volk antwoordt brutaal: »Wij gaan voor den d..... niet weg, gijlieden moet terug, Oranje moet boven, Elzevier onder en het vrijcorps na den d.....» Toch zet de troep zich langzaam in beweging in de Prinsenstraat. 't Is echter voor Kaat al te erg in 't geheel geen werkzaam deel aan deze demonstratie te nemen. Ziet zij daar aan den rechtervleugel